

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 137:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand og lov om social pension. (Ret til plejehjemsophold m.v. i en anden kommune og udvidelse af forsøgsreglerne).

Af socialministeren (Else Winther Andersen).

(Fremsat 4/12 91. Første behandling 11/12 91. Betænkning 20/2 92).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 8 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 144:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand og lov om social pension. (Ret til ophold på plejehjem m.v. i en anden kommune).

Af Grete Schødt (S) og Bente Juncker (CD) m.fl.

(Fremsat 6/12 91. Første behandling 11/12 91. Betænkning 20/2 92).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Grete Schødt (S):

Her under anden behandling har jeg få bemærkninger at knytte til de tre lovforslag, der nu er enighed om at sammenfatte til to lovforslag.

Lovforslag nr. L 144, Socialdemokratiets og CD's forslag om borgernes ret til at flytte over kommunegrænser, selv om man er blevet ældre eller handicappet og bor på plejehjem eller i en anden boform, har vundet fremme; stavnsbåndet er kort sagt ophævet.

Lovforslag nr. L 137, forslaget om kommunernes mulighed for at afprøve forsøg på ældreområdet, ser vi i Socialdemokratiet som en ekstra foranstaltning, nye muligheder, som på ingen måde kan forringe de bestående ordninger med hjemmehjælp og døgnpleje til ældre i eget hjem, og vi håber, at det bliver til gavn og glæde for de ældre.

Jeg vil godt rette en tak til socialministeren for hendes måde at tackle denne behandling på. Det er socialministerens gevinst, at der i dag er en anbefaling af, at de to lovforslag overgår til tredje behandling.

Pernille Frahm (SF):

Vi står nu ved andenbehandlingen af to forslag, hvis formål er at ophæve stavnsbåndet for folk på plejehjem. Jeg vil give fru Grete Schødt ret i, at vi nu har nået et rimelig godt resultat, men at sige, at stavnsbåndet er helt ophævet, ville jeg nu alligevel ikke turde lægge SF's navn til. Vi fremsatte vores eget forslag, som havde betydet en fuldstændig ophævelse af stavnsbåndet og fuld frihed og ret for mennesker til at flytte derhen i landet, hvor de ønskede det, uanset alder og sociale vilkår i øvrigt.

Vi har indgået et forlig om det, der var muligt, og vi er godt tilfredse med forliget, men vi vil følge meget vågent med i, om vi virkelig har opnået det, vi ønskede på området. Et sådant forlig, som vi nu har indgået, kan kun få virkelig effekt, hvis man er villig til at følge det op med de ressourcer, kommunerne mangler for at have de tilbud, som der er brug for på området.

Tom Behnke (FP):

De tre forslag, som vi startede med, var meget forskellige. Vi startede langt fra hinanden, debatten har været lang, vi har været til mange møder, hvor vi har diskuteret tingene, og vi er nu nået frem til et kompromis.

Det, jeg synes er det allerbedste, specielt set ud fra mit eget synspunkt, er, at Fremskridtspartiet har fået indfriet samtlige de ønsker, vi var inde på i forbindelse med førstebehandlingen, og det er vi naturligvis meget glade for.

Det drejer sig specielt om den personlige tilknytning, hvor man lagde ud med, at der skulle være nære familiemæssige tilknytninger. Den definition har vi fået bredt ud, således at også

[Tom Behnke]

andre former for tilknytning kan bevirke, at man har ret til at flytte, og det kan være familiemæssige, erhvervmæssige eller religiøse årsager, eller at man, hvis man f.eks. skulle være blandt ofrene fra krigens tid, har mulighed for at flytte til kommuner, hvor der er plejehjem eller lignende specielt for disse personer.

Det er også udmærket, at definitionen af selve boligtypen er blevet bredt ud, så det ikke længere er så afgørende, hvilken boform der er tale om. Det, der er afgørende, er, om man har en personlig tilknytning. Ligeledes er vi glade for, at vi fik præciseret, at det er fraflytningskommunen, der skal afholde udgifterne.

Endelig har vi fået stadfæstet, at der kan laves forsøgsordninger i kommunerne, og vi synes, det er udmærket, at vi giver kommunerne den frihed. Alt i alt har Fremskridtspartiet fået indfriet alle sine ønsker, og vi glæder os til ved tredjebehandlingen at kunne stemme ja.

Bente Juncker (CD):

Det er rigtigt, som SF's ordfører fremhævede, at der ikke er tale om en fri flytning. Der er knyttet nogle betingelser til dette lovforslag, og jeg vil da sige som SF's ordfører, at det er klart, at vi bliver nødt til at følge det for at se, hvordan det går ude i kommunerne.

Jeg lægger vægt på, at vi har fået § 112-patienterne med; jeg synes, det er nogle gode ændringsforslag, vi er nået frem til, og jeg vil gerne takke ministeren, fordi ministeren har været så velvillig i denne sag og har lavet en politisk løsning, som tilgodeser de partier, som er kommet med forslag.

Jeg vil også gerne sige, at det glæder mig endnu mere, at fru Eva Kjer Hansen skal stemme for disse forslag, og når jeg tænker på den pressemeddelelse, fru Eva Kjer Hansen sendte ud om forslaget, for ikke at sige de ord, som hun benævnte fru Grethe Schødts og mig med – ord, som jeg ikke vil bruge fra denne talerstol – så vil det glæde mig ekstra, når vi trykker på knappen ved tredjebehandlingen.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti hilser det også med stor tilfredshed, at det er et enigt Folketing, der står bag disse to forslag.

Kristeligt Folkeparti har hele tiden presset på for, at dette skulle blive muligt, men vi håbede på, at kommunerne selv ville kunne klare

det, uden om lovgivningen. Det kunne de ikke; der er også andre ting, de ikke kan, og på den måde tvinger man altså Folketinget til at fremsætte nogle lovforslag.

Alle synes vel, at det er rimeligt, at ældre kan flytte hen i nærheden af deres børn, når de ikke længere kan klare sig selv. Der var en dame, der ringede forleden og sagde, at hendes børn skulle rejse 5-6 timer for at besøge hende, men hvis hun var tæt ved dem, kunne de lige smutte hen en 10-15 minutter en hverdag. Det betyder utrolig meget, at man kan få lov til at være nær sine nærmeste den sidste tid, man har, hvor man har det meget besværligt.

Vi er også glade for forsøgsordninger, for det vil absolut ikke betyde forringelse, men en større mangfoldighed. Vi ved, at ældre og handicappede er meget forskellige, og derfor vil det være dejligt, hvis man kan finde nogle gode løsninger, der netop kan opfylde disse menneskers særlige behov. Så vi er meget glade for, at vi kan få vedtaget disse forslag enstemmigt.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg vil gerne starte med at kvittere for den tak, der har lydt til, at vi har fundet frem til enighed om disse tre lovforslag, der nu er blevet til to.

Det viser også, at et enigt Folketing er meget opmærksomt på, at vi skal gøre det bedst muligt for den ældre generation, og det gør vi her ved, at vi ophæver stavnsbåndet for de ældre, for samfundet har nu engang ændret sig sådan, at børnene ikke længere bor nær forældrene. Jeg er også godt tilfreds med, at lovforslaget indeholder forskellige boligtyper og ikke bare plejehjem, sådan at det også reelt kommer til at virke sådan, at stavnsbåndet bliver ophævet.

Jeg vil da heller ikke lægge skjul på, at jeg er meget glad for, at vi har fået forsøgsordningen med, for herved giver vi den ældre en meget større frihed til selv at være med til at tilrettelægge den ældreomsorg, ældrepleje, man gerne vil have.

Jeg tror, at vi i den fremtidige ældrelovgivning skal være meget opmærksomme på, at folk er lige så forskellige, efter de er blevet 67, som de var, før de blev 67, og det kan godt være, vi har lavet en lidt for ensrettet pleje af de ældre og har givet dem lidt for ensartede tilbud. Det gode ved en forsøgslov er, at vi kan afprøve nogle ting, inden vi sætter dem i værk

[Socialministeren]

gennem lovgivning, sådan at vi får de rigtige tilbud, der passer ikke bare til de enkelte lokalområder, men også til de ældre.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Foranlediget af fru Bente Junckers bemærkninger er jeg nødsaget til at sige, at den omtalte pressemeddelelse overhovedet ikke har noget med dette forlig at gøre. Jeg har hele tiden bakket op, at vi skulle have disse ting på plads. Det er helt klart, at ældre mennesker skal sikres fri bevægelighed på tværs af kommunerne. Vi er gennem forhandlinger nået frem til den rigtige løsning, og jeg er selvfølgelig meget glad for, at vi har så bredt et forlig bag denne sag.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Det, jeg meget pænt antydede, var, at man skal være en lille smule varsom, når man udsender pressemeddelelser, specielt når man er medlem af en mindretalsregering, for éns egne forslag er jo ikke verdens navle.

Derfor bliver jeg nødt til at sige, at det har noget med denne sag at gøre. De ændringsforslag, der er kommet ind ved andenbehandlingen, er udvidelser af forslaget, og derfor har fru Eva Kjer Hansen ikke ret. Men når vi endelig skal have diskussionen, var det bare en lille påmindelse om, at man ikke skal tro, at fordi man er medlem af en regering og den har stillet stort set det samme forslag, skal man altid ved slutningen stemme for sit eget forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om social bistand og lov om social pension. (Lovforslag nr. L 137).

Ændringsforslagene nr. 2 og 3 og § 1, således ændret, vedtoges uden afstemning.

§ 2

forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 om, at § 2 udgår, var hermed vedtaget.

Ændringsforslag nr. 5 om en ny affattelse af § 3, § 3 i den nye affattelse og ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af titlen vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om social bistand og lov om social pension. (Lovforslag nr. L 144).

Ændringsforslagene nr. 1-5, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 6, § 2, således ændret, og § 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 224:

Forslag til lov om ændring af lov om leje. (Øget beboerdemokrati).

Af Pelle Voigt (SF) m.fl.
(Fremsat 18/2 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling